

Ikt. sz.: ISB/45-1/2012.

ISB-13/2012. sz. ülés
(ISB-72/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2012. június 11-én, hétfőn, 10 óra 12 perckor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló (J/7385. szám) (Általános vita)	5
<i>Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítője</i>	<i>5</i>
<i>Bizottsági kérdések észrevételek</i>	<i>7</i>
<i>Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) viszontválasza</i>	<i>9</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>13</i>
Az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról, valamint egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7414. szám) (Általános vita)	13
<i>Asztalosné Zupcsán Erika (EEMI) szóbeli kiegészítője</i>	<i>13</i>
<i>Kérdések, vélemények a bizottság részéről</i>	<i>15</i>
<i>Asztalosné Zupcsán Erika (EEMI) viszontválasza</i>	<i>17</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>18</i>
A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7287. szám) (Lázár János (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)	19
<i>Csizi Péter előterjesztése</i>	<i>19</i>
<i>Bizottsági hozzászólások</i>	<i>19</i>
<i>Reflexiók az elhangzottakra</i>	<i>25</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>26</i>
Egyes családjogi és cégjogi eljárások egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslat (T/7035. szám) (Az Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság által benyújtott módosító javaslatok megvitatása)	27
Egyebek	28

Napirendi javaslat

1. A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló (J/7385. szám)
(Általános vita)
2. Az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról, valamint egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7414. szám)
(Általános vita)
3. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7287. szám)
(Lázár János (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)
4. Egyes családjogi és cégjogi eljárások egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslat (T/7035. szám)
(Az Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság által benyújtott módosító javaslatok megvitatása)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Jobbik), a bizottság elnöke

Talabér Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csizi Péter (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) Talabér Mártának (Fidesz)
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz) Prof. Iván Lászlónak (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz) Tamás Barnabásnak (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz) megérkezéséig dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz) Kapus Krisztiánnak (Fidesz)
Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP) megérkezéséig dr. Stágel Bencének (KDNP)
Boldvai László (MSZP) dr. Szanyi Tibornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Asztalosné Zupcsán Erika helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Czepek Gábor főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a képviselőtársaimat, és köszöntöm a vendégeket, a minisztériumoknak a munkatársait.

Megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes. Kérdezem, hogy a napirendi javaslatához valamilyen észrevétel van-e a képviselőtársaim részéről. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérem, szavazzunk a napirendi javaslatokról. Aki egyetért a napirenddel, az kérem, tegye fel a kezét. *(Nincs jelzés.)* Úgy látom, hogy egyhangú, de megkérdezem, hogy volt-e ellenszavazat vagy tartózkodás. *(Nincs jelzés.)* Egyhangúlag a napirendet elfogadta a bizottságunk.

A Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évről szóló beszámoló (J/7385. szám) (Általános vita)

Soron következik a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alap 2011. május 31. és 2011. december 31. közötti üzleti évről szóló J/7385. számú beszámoló tárgyalása.

Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Nátrán Roland helyettes államtitkár urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről.

Tisztelt Államtitkár Úr, öné a szó!

Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítője

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Megpróbálom nagyon röviden összefoglalni, illetve a bizottságnak bemutatni az Alap 2011 májusától december végéig terjedő időszakában nyújtott teljesítményét, illetve tevékenységét. Természetesen, ha az elhangzottak nem merítenek ki minden információs igényt vagy kérdések lennének, nagyon szívesen állok rendelkezésére azok megválaszolásában.

A jogszabályi háttér nem citálnám az Alapról szóló, a Nyugdíjreform és Adósságsökkentő Alapról szóló törvény írja elő, mégpedig ennek a 10-es szakasz (1) bekezdése, hogy az Országgyűlésnek rendszeresen be kell számolni az Alap tevékenységéről, mégpedig az auditált beszámoló bemutatásával. A könyvvizsgálói jelentés ennek megfelelően tartalmazza, hogy az Alap működéséről, illetve vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről szóló beszámoló megbízható, és valós képet ad az elmúlt időszak, tehát a december 31-éig tartó időszaknak a teljesítményéről.

Az Alap nyitó állománya az az összeg, amelyet az a vagyon, amelyet az Alap átvett a magánnyugdíjpénztáraktól alapvetően, illetve a pénztárak garancia alapjától, 2957,2 milliárd forintot, tehát ez az összeg a magyar GDP közel 10 százalékát, illetve 10 százalékát némileg meghaladó mértékű vagyon. Ez az összeg három tételben került átadásra a Nyugdíjreform Alapnak. A magánnyugdíjpénztárak 2011 júniusa során adtak át 2945,3 milliárd forintot, ezt követően a pénztárak garanciaalapja június 30-án 11 milliárd forintot, majd egy magánnyugdíjpénztár, az AXA magánnyugdíjpénztár adott át további 781 millió forintot, miután az átadott portfólióval, illetve eszközökkel kapcsolatos kérdéses, illetve vitás tételek lezárásra kerültek.

Az átvett vagyont 233,2 milliárd forint csökkentette, ez volt az az összeg, amit az Alap a pénztáraknak visszautalt a reálhozam és tagdíj-kiegészítés kifizetésére. A tényleges vagyon tehát így adódik, ez 2725,5 milliárd forint. Ebből a vagyonból összesen 1407 milliárd forint állampapír került bevonásra, azaz ezzel az állampapír bevonással a magyar állam szuverén adóssága pontosan ekkora mértékben csökkent. Ezen bevonások 2011. június, júliusa során, illetve 2011 decemberében kerültek végrehajtásra. A 2011. decemberi végrehajtás

időzítésének az oka, hogy ekkor került sor a Magyar Nemzeti Bankkal egy értékpapír csereügylet végrehajtására, amelynek keretében bizonyos értékpapírokért a Magyar Nemzeti Bank állampapírokat bocsátott a Nyugdíjreform Alap rendelkezésére, amelyet így a Nyugdíjreform Alap, illetve az Államadósság Kezelő Központ be tudott vonni.

A piaci értékesítésekről a legfontosabb információk. A Nyugdíjreform Alap 2011. december 31-éig összesen 589 milliárd forint értékben értékesített eszközöket. Ez az 589 milliárd forint értékesítés tehát azon értékpapíroknak az eladását, illetve likvidálását jelentette, amelyek különböznek az állampapíroktól értelemszerűen, és amelyeknek a formája, illetve típusa meglehetősen diverzifikált volt. Ezen eszközöknek egy része a legfejlettebb piacokon, a nyugat-európai, illetve észak-amerikai piacokon forogtak. Ezen portfólió egyes részei a magyar értékpapírpiacra, illetve a közép-kelet-európai értékpapírpiacokra forogtak, értelemszerűen az eszközöket a pénztárak bocsátották az Alap rendelkezésére, tehát ebből a szempontból kötött volt az eszközök értékesítése. Az Alap tevékenységének az értékelése szempontjából a könyvvizsgálói jelentés tehát tartalmazza a beszámoló teljességét, hitelességét és valós mivoltát.

A portfólión elért hozam, illetve veszteségeknek a bemutatását megpróbálom összefoglalni. Az állampapír bevonásokkal jelentős megtakarításokat ért el, ha úgy tetszik, hozamot ért el az Alap. A hozamoknak egy része nem az Alapnál, hanem a központi költségvetésben realizálódik, értelemszerűen az állampapírok bevonásával az állampapírok után fizetett kamat, illetve hozam kiadás a továbbiakban nem terhelte a központi költségvetést. Ezen hozamok, illetve megtakarításoknak az összege 2011-ben 40,2 milliárd forint, 2012-ben mintegy 83 milliárd forint, 2013-ban pedig 78,54 milliárd forint. Ezek tehát azon kamatkidadások, amelyeket nem kell kifizetnie a magyar államháztartásnak.

A Nyugdíjreform Alap számlái után a Magyar Nemzeti Bank által fizetett kamat mintegy 9,3 milliárd forintot tett ki a beszámolóban lefedett időszakban, ezek az összegek tehát beszámíthatóak az Alap hozamába, illetve bevételeibe. A veszteségek tekintetében a 2011. december 31-éig értékesített mintegy 589 milliárd forint értékű eszközön elért veszteség 18,9 milliárd forintot tett ki, azaz az értékesítésekből származó bevétel ezeken az eszközökön az átvételkor értékhez képest adja ezt a különbséget, ez mintegy 3,1 százalékos veszteséget jelent.

Összevetve természetesen a hozamokkal, illetve a megtakarításokkal, értelemszerűen a megtakarítások volumene jelentősen nagyobb, és amivel még össze tudjuk vetni ezt a mintegy 3,1 százalékos realizált veszteséget, azok a legnagyobb magánnyugdíjpénztárak növekedési portfólióinak hozamai a vizsgált időszakban, tehát 2011. május 31. és 2011. december 31-e között. Itt azt látjuk, hogy 5 legnagyobb magánnyugdíjpénztár hozama az a sajnos negatív 4,6 százalék, és a 10,6 százalék között mozgott ebben a vizsgált időszakban. És amit még fontosnak tartok kiemelni, az az, hogy ez az összevetés némi orientációt, illetve viszonyítási alapot mutat arra vonatkozóan, hogy ebben a vizsgált időszakban a piacok, amelyeken az értékesítések folytak, azok hogyan változtak, mennyivel volt kedvezőbb, illetve kedvezőtlenebb a piaci környezet. Sajnos ebben az esetben kedvezőtlenebb volt, de abból a szempontból ez az összehasonlítás nem alapos és nem megfelelő, hogy a magánnyugdíjpénztárak vagyongazdálkodási tevékenységet, vagyongazdálkodást látnak el. Azaz egyes eszközöket adnak, vesznek, cserélnek, derivatív és származtatott ügyleteket köthetnek, míg a magánnyugdíj-pénztáraktól átvett vagyonnal a Nyugdíjreform Alap semmilyen vagyongazdálkodási tevékenységet nem folytathatott, kizárólag az értékesítés és a lepidálás szerepel a mandátumában, és az így realizált bevételt államadósság-csökkentésre kell felhasználni.

Összességében tehát az összehasonlítás ebből a szempontból torzít, de még egyszer mondom, orientációt nyújt a számok értékeléséhez. Én ennyit tartottam a legfontosabbnak elmondani, természetesen, ahogy mondtam, nagyon szívesen válaszolok az esetleges kérdésekre.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük államtitkár úrnak a tájékoztatóját, és akkor kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Iván László professzor úr a szó.

Bizottsági kérdések észrevételek

Prof. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, a szót. Nagyon fontosnak érezzük, azt hiszem valamennyien ezt az ismertetést. Volna néhány konkrét kérdésem.

Az egyik kérdésem az lenne, úgy tudjuk, a Napi Gazdaságban szerepel, hogy a KEHI befejezte a magánnyugdíjpénztárak működési költségeinek felhasználásával kapcsolatos vizsgálatát. A pénztárak befektetési tevékenységeinek ellenőrzése várhatóan a nyár végén zárul le. Ez még nem zárult le tudomásom szerint, a kérdésem, hogy ez hol tart.

A másik ugyanehhez kapcsolódóan, a KEHI eddig 9 feljelentést tett a pénztárak működésével kapcsolatban. Most ezeknek a feljelentéseknek a következménye, ezeknek a sorsa jelenleg hogy áll, tekintettel arra, hogy keresetet indíthat a KEHI a kiterjesztettebb, és ez egy dicsérendő dolog, hogy hatáskörében eljárva, amely bővülést jelentett, és nagyobb hatáskörrel rendelkezik, hogy a szerződések semmisségének megállapítása érdekében eljárhasson. Ez egy nagyon fontos dolog, tehát ez ehhez tartozó kérdés.

További kérdésem. Ha jól tudom, a társaság az Alap vagyonával a vonatkozó jogszabályok, irányító testületi határozatok keretein belül önállóan gazdálkodik. Én azt hiszem, hogy ez korrekt és megállja a helyét. Na most, az is benne szerepel ebben a bizonyos kormányrendeletben, amelyik a 87/2011. (V.31.) számú kormányrendelet, 2011. május 31-én került kihirdetésre, hogy az Alap fő adatai között szerepel néhány nagyon fontos adat, de nem is erre kérdeznék rá. Az Alap irányító testületének tagjai. Az lenne a kérdésem, elnök Nátrán Roland úr, aki beszámolt, ismertetett, és a tagok között ott szerepel a kormány ifjúsági, szociális, családügyi államtitkárságának helyettes államtitkára, Asztalosné Zupcsán Erika, Banai Péter Benő, Kohut Balázs és dr. Mészáros József. Ha jól tudom, ő a nyugdíjigazgatóság, főigazgatóság főigazgatója. Az a kérdésem, a kinevezéseket, a testületi tagok kinevezését gyakorlatilag ki intézte, kik intézték, hogy történt ez a kinevezés, másrészt van-e összeférhetetlenség a tagok egyike-másika, és az irányító testület és az eredeti államtitkársági pozíció között. A harmadik, hogy ezek díjazásért végzik-e a munkájukat, vagy pedig egy ilyen természetes felkért szakértőként, szaktanácsadóként. Tudniillik, ha valamilyen juttatásért, megállapodásért, akkor ez hogy történt és körülbelül milyen összegeket jelent?

További kérdéseim közé tartoznak, hogy végül is visszatérve az eredeti első kérdésemre, hány ügyben tettek feljelentést, mennyi volt az összes kár, amiben feljelentést tettek? Másodsor, ingatlanügyek. A sajtóban erről hallottunk, hogy ingatlanértékesítések miatt is vizsgálódik a KEHI. Tudjuk-e, hogy valójában mennyit érnek a befektetési jegyek? 700 milliárd forinttal kevesebb hozamot produkáltak, ezt tudjuk, a magánnyugdíjpénztárak annál, mintha állampapírokban lettek volna a tagdíjak. Mennyire felelősek ebben a profi vagyongazdálkodók? Ez egy alapkérdés, és ezzel együtt, amit a kezdetén elmondtam, kérem szépen a válaszokat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. *(Jelzésre:)* Varga László képviselő úr a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Nagyon sok mindent nem ismételnék meg, ami az elmúlt másfél évben elhangzott. Nyilvánvalóan az eredeti szándékokkal az úgymond magánnyugdíjpénztárak einstandolásával nem értettünk egyet. Szerintünk ezek nem jó folyamatokat indítottak el, és nyilván a későbbi nyugdíjkifizetések

biztonsága kapcsán is rengeteg kérdés adódik, de ezeket a vitákat lefolytattuk mindenféle fórumokon, tehát ezeket nem gondolom, hogy most meg kellene ismételni.

Inkább csak néhány gondolatra reagálnék, arra, amit államtitkár úr elmondott. Az egyik, hogy jelezte, hogy itt a későbbi kamatkifizetéseket az állampapírok tekintetében nyilván úgymond megtakarította az állam, tehát azok a kiadások nem terhelik az állampapírok, úgymond, eltépésével. Ugyanakkor pedig az értékesítés nem egy olyan gazdasági környezetben történt, amely mondjuk ideális az eladás szempontjából talán minden eszköz tekintetében. Hogy látja, hogy amikor megnyertünk a réven ebben a tekintetben, vagy megnyert az Alap, ott mit vesztett el a másik oldalon? Volt egy olyan félmondata talán, nem tudom, jól értettem-e, hogy itt csak szimpla értékesítésről lehet szó az Alap tekintetében, amit államadósság-csökkentésre fordíthat az Alap. Tudomásom szerint nyilván a folyó kifizetésekre is mentek források ebben a tekintetben. Igazából a kérdésem az lenne, hogy mennyiben költségvetési lyukak betömésére fordítódott ebből összeg, illetve mennyi államadósság-csökkentésre. Ebben jó lenne valóban egy egzakt számot hallani, nyilván egy komoly volumen itt a folyó kiadásokra fordítódott, illetve még egyszer mondom, az árfolyamok sem voltak ideálisak sok értékesítésnél, gondolom én egy ilyen gazdasági helyzetben. Úgyhogy arra kérdeznék rá, hogy mit költöttek folyó kiadásokra, illetve mennyi volt a veszteség ebben a tekintetben?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e továbbiakban hozzászólni valaki? *(Jelzésre:)* Talabér Márta képviselő asszonyé a szó.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Azt szeretném megkérdezni, hogy a magán-nyugdíjpénztári vagyon mekkora része volt részvényekben, befektetési jegyekben? És ahogy Iván professzor is kérdezte, tudjuk-e, hogy ezek mennyit érnek? Illetve mi történik akkor, ha egy befektetési jegy értéke valójában töredéke annak, mint amekkorára értékelték?

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Két mondatot szeretnék én is csak hozzátenni. Annak idején, amikor a magánnyugdíjpénztárak vagyonára rátette a kezét a kormány, akkor azzal indokolták, hogy rosszul gazdálkodnak, ami tény és való. Ez annyira ismert volt, a Jobbik is ugyanígy gondolta, a kampány során is sokszor elmondta, hogy ez a működés óriási veszteségeket okoz a magyar államnak is és az adófizetőknek.

Viszont, ha a mostani adatokat nézzük, akkor azért meg kell állapítani, hogy az állami kezelésben lévő befektetési jegyek, illetve egyéb dolgok is veszteséget termeltek, még ha – ahogy államtitkár úr mondta – nem is olyan mértékűt, mint ugyanebben az időszakban a megmaradt magánnyugdíjpénztárak. Tehát mindenestre nehéz nyilván eldönteni, hogy milyen eredményt lehetett volna elérni, de hát szerettük volna azért, hogy ha már megtörtént ez a váltás, akkor valamilyen eredményeket ki lehessen mutatni, de ez igazából pénzügyi szakembereknek a kérdésköre, ők látják ezt nyilván jobban. De két év távlatából azért mindenképp el kell mondani, hogy amikor azt hangoztatta a Jobbik, hogy ha már meglépte a kormány ezt a lépést, akkor ezt a hatalmas, úgymond talált pénzt, munkahelyteremtésre kellene fordítani, akkor egyértelmű, hogy szerintünk ez jogos dolog volt, hiszen munkahelyek nem teremtődtek Magyarországon. Szörnyű helyzet van, 50-100 ezer ember, aki egyetlen év alatt elhagyja most jelen pillanatban Magyarországot, és ez óriási károkat okoz a magyar gazdaságnak. Tehát csak azt látjuk, hogy teljes mértékben igazunk volt, amikor ezt az irányvonalat képviseltük, és nagyon sajnáljuk, hogy úgymond az államadósság feneketlen kútjába lett hajítva 1700 milliárd forintnyi pénz, és ebből munkahelyteremtésre gyakorlatilag semmi nem lett fordítva, ezt azért mindenképp el kellett, hogy mondjam.

Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni.
Szanyi Tibor képviselő úré a szó.

DR. SZANYI TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök úr, a fene tudja, de a politikai ízlésem szerint én úgy gondolnám, hogy célszerű kerülni a bizottságon belül azokat a sommás megállapításokat, amiknek nincs gyakorlati alapja. Én nem szeretnék a magánnyugdíjpénztárak védőügyvédje szerepében tetszelegni - nekem is van elég sok kifogásom, amiket itt az elmúlt években összerakosgattam magamba, ezek zöme egyébként szakmai természetű dolgok -, viszont azt még bizottsági szinten se szeretném, ha kimondanánk, hogy itt ezek a pénztárak rosszul dolgoztak volna. Nem tudjuk, hogy dolgoztak, egyelőre semmi olyan értékelhető, független tanulmány nem született ebben a dologban, ami bármi ilyen minősítő következtetésre adna okot. Egyetlenegy tény van, amibe lehet kapaszkodni, nevezetesen az, hogy ezeknek a pénztáraknak volt reálhozama, tehát innentől kezdve azért már nagyon nehéz arról beszélni, hogy akkor milyen rosszul gazdálkodtak.

A másik pedig az, hogy itt megint csak azt gondolom, hogy a döntéshozatalok különböző szintjein vagyunk, tehát én kevésbé gondolom, hogy az alapkezelőket az Alap létrehozásával való döntésben lehetne bármilyen fokon kérdőre vonni. Ez egy politikai döntés volt a Fidesz részéről, rögzítsük, ha már nagyon akarunk rögzíteni valamit, ez egy einstand, szebb nevén: rablás. Annyi volt az értelme, hogy görcsösen akarták az államadósságot csökkenteni, ugyanakkor – ahogy Varga képviselő úr is, meg mások is itt említették - azért az emberben ott dolgozik a kisördög, hogy na, most akkor a folyó kiadásokra mennyi bent el ebből az egész történetből. Ez szomorú fejezete a magyar gazdaságpolitikának, itt az emberek egy valós vagyontól meg lettek „szabadítva” - most ezt nagyon idézőjelben mondtam ezt a „szabadítva” -, cserébe kaptak egy homályos ígéretet, hogy majd egyszer valamilyen kormány ad nekik nyugdíjat.

Úgyhogy én csak szerettem volna azt rögzíteni, hogy itt ebben az egész műveletben az egyébként reálhozamot produkáló pénztárakra toljuk a felelősséget, zárójelben jegyzem meg, ezek a pénztárak nem is jó szándékukból alakultak, ezek a pénztárak különböző kormánydöntések mentén alakultak, így lett kialakítva egy piac. Ha valamin itt úgynevezett port akarunk elverni, akkor először nézzük meg, hogy hol történtek hibák, disznóságok, stb., stb., és utána mondjunk, de sommásan reálhozam mellett a pénztárakra kenni azt a politikai blamázt, amit egyébként a kormány magára rántott azzal, hogy itt einstandolt és rabolt, énszerintem politikai merénylet, és ez ellen én a lehető legnagyobb mértékben berzenkedem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor megadom a viszonzó válasz lehetőségét államtitkár úrnak.

Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) viszontválasza

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem az elhangzott kérdésekre kimerítően válaszolni.

A kérdések első köre a Nyugdíjreform Alap irányító testületének az összetételére vonatkozott. Ahogy képviselő úr említette, összesen 5 tagból áll a Nyugdíjreform Alap irányító testülete. Az 5 tagot az érintett miniszterek delegálták. Ez egyébként a vonatkozó jogszabályi előírásnak megfelel, tehát a 2010. évi 154. törvény Nyugdíjreform Adósságcsökkentő Alap működéséről előírja, hogy a nemzetgazdasági miniszter 2 tagot delegál az irányító testületbe, az igazságügyi miniszter további 1 tagot; továbbá az Alap irányító testületének tagja a Nyugdíjbiztosítási Alap vezetője és további 1 tagot delegál a

nemzeti erőforrás fejlesztési miniszter, tehát a jogszabályi előírásoknak megfelelően kerültek be delegálásra a tagok. Miután az Alap tevékenysége különösen két szempontból – igazából több, de két szempontból biztosan – a kormányzati munkamegosztásnak a leképzése, ez a két szempont egy pénzügyi természetű költségvetési természetű.

Én, mint a pénzügypolitikáért felelős államtitkár, az államadósság csökkentés, illetve az államháztartás finanszírozása, az államadósság finanszírozása érintettsége okán kerültem jelölésre. Banai Péter költségvetésért felelős helyettes államtitkár, szintén érthető okokból kifolyólag, ahogy elmondtam, a költségvetés kiadásaira közvetlenül gyakorol hatást ez a tevékenység. Az emberi erőforrás fejlesztési minisztérium, illetve a nyugdíjalap vezetője, a nyugdíjbiztosítási alap vezetője, értelemszerűen a hosszú távú szempontok, a nyugdíjkiadások biztosíthatósága, illetve a vagyon összegyűjtésének az alapja, a nyugdíjszerű megtakarítások vonatkozásában kerültek kijelölésre, és értelemszerűen az igazságügyi tárcától, a közigazgatási és igazságügyi tárcától pedig a jogszabályoknak való megfelelés, illetve jogi környezet, alkotmányos környezet fontossága okán került jelölésre. A törvény előírásai alapján az irányító testület tagjai díjazásban nem részesülnek, költségterítésben sem, tehát semmilyen pénzeszközt sem tárgyban, sem más eszközben nem vettek fel az irányító testület tagjai, ha úgy tetszik, az állami vezetői, illetve helyettes államtitkári munkakörükből fakadóan látták el tevékenységüket. Összeférhetetlenség ebből az okból kifolyólag nem merült fel az irányító testület tagjai, illetve az állami minisztériumi, állami vezetői feladatai között, a legjobb tudomásom szerint.

A KEHI vizsgálatokra vonatkozóan. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal folyamatosan vizsgálta az elmúlt időszak tevékenységét, a magánnyugdíjpénztárak vagyonkezelési tevékenységét, illetve a vagyonátadásnak a módját, formáját, a jogszabályi megfelelés és a jogszabályi előírásoknak való teljes körű megfelelés szempontjából. A Nyugdíjreform Alap szintén tett bejelentést a KEHI-nek, egy olyan eset merült fel, ahol a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal vizsgálatát tartottuk indokoltnak. Egyébként a Nyugdíjreform Alapnak átadott eszközöknek az értékelése az a jogszabályban megint csak meghatározott módon történt, tehát a pénztárak a fordulónapon, 2011. május 31.-én érvényes árfolyamon értékelték az eszközöket, amiket átadtak. Értelemszerűen itt felmerülhet az értékeléseknek a pontossága, éppen ezért a Nyugdíjreform Alap maga újra értékelte az átadott eszközöket, és az újraértékelés során további információkhoz jutottunk természetesen az átadott eszközök összetételét illetően. Megállapítható, hogy az átadott eszközöknek egy része a piaci értékelés tekintetében kevesebbet ér, mint az korábban a magánnyugdíjpénztárak értékelésében szerepelt. A legjobb példa erre, ahogyan képviselő úr is említette, az ingatlanalapok esetében merül fel, a mostani ingatlanpiaci környezetben az ingatlanpiaci befektetéseknek az értéke, a piaci értéke egészen biztosan alatta van a korábbi, akár könyvekben nyilvántartott értékekhez képest. A Nyugdíjreform Alap, illetve az Államadósság Kezelő Központ szakértői segítség igénybevételel folyamatosan értékeli, illetve újraértékeli az egyes portfólió elemeket.

Varga László képviselő úr említette a veszteség versus hozam összevetését. Megismételnem tudom az elhangzottakat, az értékesítés során elszenvedett mintegy 18, 9 milliárd forintos veszteséggel szemben 2011-ben már 40,2 milliárd forintos megtakarítás áll, aminek 2012-ben és 2013-ban további 83, illetve 78,5 milliárdos kiadás megtakarítása a következménye. Értelemszerűen tehát a kiadások megtakarítása jelentősen meghaladta az eszközök értékesítéséből származó veszteséget.

A portfólión generált hozam szempontjából továbbá figyelembe kell venni, ahogy említettem, a Magyar Nemzeti Bank által a nyugdíjalap számlája után fizetett kamatot, ami ebben az időszakban 9,3 milliárd forintot tett ki. Nagyon fontos még értelmeznünk a veszteség, nyereség, hozam fogalmakat. Amiről a beszámolóban én beszéltem, és ami azt gondolom, értelmes vizsgálat alapjául szolgálhat, az az átadás kori értékhez viszonyított értéke az értékesítésből származó bevételnek. Értelemszerűen bármely más időpontot

választunk az összehasonlítás alapjául, az eredmény, a hozam, a nyereség, illetve a veszteség ennek megfelelően változhat. A jogszabály 2011. május 31-ét állapít meg az eszközök értékelésére, illetve az átadás alapjául szolgáló értékelésre. Dátumként mi ezt az értékelést mutatjuk be akkor, amikor a hozamokat, illetve a veszteségeket mutatjuk be.

Összességében tehát elmondható a kérdésre válaszolva, hogy a költségvetésben, illetve a Nyugdíjreform Alapban generált bevétel, illetve hozam, továbbá kiadás megtakarítás jelentősen meghaladja az átadás kori értékhez viszonyított veszteséget, a realizált veszteséget.

Az államadósság-csökkentés céljára történő felhasználása a portfóliónak jogszabályi kötelezettség, tehát ez nem a Nyugdíjreform Alap irányító testületének a döntése. Továbbá a vonatkozó jogszabály valóban rendelkezett arról, hogy a 2011. évi költségvetés számára összesen 529 milliárd forint átadására kell, hogy sor kerüljön. Összességében az átadott pénzeszköz 2011-ben kevesebb volt az 529 milliárd forintnál, miután a költségvetés visszautal a Nyugdíjreform Alapnak mintegy 80 milliárd forintot az év során.

Összességében tehát megállapítható, hogy a teljes átvett vagyon értéke mintegy 2957,2 milliárd forintot tett ki, ebből tehát 2011-ben a 2900 milliárd forintból mintegy 450 milliárd forint került átutalásra a költségvetésnek. Azt fontos megállapítani és látni, hogy a költségvetésnek átutalt összeg a költségvetés finanszírozására került felhasználásra, ami ennek hiányában értelemszerűen állampapír-kibocsátásból, diszkont kincstárjegy, államkötvény vagy egyéb állampapír kibocsátásából vagy egyéb finanszírozási műveletből került volna finanszírozásra. Tehát ebben az értelemben a költségvetésnek átutalt összeg szintén az államadósságot csökkentette.

Az államadósság generálását előzte meg, megállapítható tehát, hogy a teljes vagyon, illetve a vagyon értékesítéséből származó bevétel teljes egészében államadósság-csökkentésre, illetve államadósság generálásának megelőzésére kerül felhasználásra a jogszabályi előírásoknak megfelelően.

Talabér Márta képviselő asszony említette, illetve kérdezte, hogy mekkora rész volt a részvényben, befektetési jegyben és egyéb piaci eszközökben denominált portfólió rész. A teljes átvett vagyon összesen 2957,2 milliárd forintot tett ki, ebből mintegy 233 milliárd forintot fizetett ki reálhozam, illetve tagdíj-kiegészítésre a reformalap, tehát 2725 milliárd forint maradt a Nyugdíjreform Alapban, ebből mintegy 1400 milliárd forint állampapírban denominált eszköz volt, így összesen azt mondhatjuk, hogy a portfóliónak körülbelül a fele volt állampapírban denominált, és a másik fele részvényekben, részvényekből épített befektetési alapokban, ingatlanokból épített befektetési alapokban, illetve egyéb tőkepiaci eszközökben értékpapír-piaci eszközökben denomináltak. Tehát mintegy fele-fele arányú volt a megoszlás.

Az elmondottak talán válaszolnak arra, hogy mi történik abban az esetben, hogy ha ezek a portfóliók kevesebbet érnek az átadáshoz képest. Amennyiben bármilyen szabálytalanság vagy az elszámolások pontatlansága, illetve ennek a gyanúja merül fel, ebben az esetben természetesen a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal, illetve adott esetben a PSZÁF eljárására kerülhet sor. Amennyiben ez a piaci folyamatok következménye, mármint az értékcsökkenés, akkor ez megjelenik az alap tevékenységének az eredményében.

Ahogy elnök úr említette, az állami kezelés is veszteségeket eredményezett, ahogy az elmondottak alapján ezt cáfoltam, tehát a keletkezett bevételek, illetve elkerült kiadások jelentősen meghaladják a portfólió értékesítéséből származó veszteséget, és értelemszerűen egy fontos tényezőre kell felhívni a figyelmet. Az állam nem a saját tevékenységéből származó eszközök értékesítését választotta, az állam egy adott fix portfóliónak az értékesítésére kényszerült, és a jogszabályi előírásnak megfelelően kizárólag az értékesítés az, amelyet az állam megtehet. Nincsen semmilyen vagyonkezelési tevékenységre felhatalmazása az Államadósság Kezelő Központnak, illetve a Nyugdíjreform Alapnak. Ebből következően tehát az egyes portfólió elemek értékvesztése az az értékesítéskor, ha úgy tetszik, a piaci

értékesítéskor realizálódik, és ennek megelőzésére, illetve visszafordítására sem eszköze, sem lehetőséget sem jogi, sem gyakorlati szempontból nincs a Nyugdíjreform Alapnak.

A munkahelyteremtés, gazdaságfejlesztés, mint célok ezzel párhuzamosan nem kerültek háttérbe a kormány tevékenysége során. A munkahelyteremtés, illetve gazdaságfejlesztés vonatkozásában a kormányzati tevékenység a mindenkori hatályos jogszabályok, ez esetben különösen az éves költségvetési törvényen alapul. Ebben az esetben is igaz az, ami általában igaz, hogy minden állami, illetve kormányzati kiadás alapjául kizárólag a központi költségvetés szolgálhat, a költségvetési törvény szolgálhat. Ebben a tekintetben tehát a költségvetési törvényben előírtakon túl nem használhatott fel a kormány semmilyen egyéb pénzeszközt, semmilyen egyéb a költségvetési törvényben meg nem határozott célra. A költségvetési törvény viszont tartalmazott, mint azt a bizottság tagjai is tudják, munkahely-teremtési, illetve gazdaságfejlesztési forrásokat. Munkahelyteremtés tekintetében elég csak a közmunka programra hivatkoznom, elég a passzív munkaerő-piaci ellátásokra hivatkoznom. Elég az aktív munkaerő-piaci ellátásokra hivatkoznom, amely összegek összességében 1000 milliárdos nagyságrendet tesznek ki a költségvetési törvényben. Az aktív, passzív munkaerő-piaci politikák, továbbá közmunka programoknak a finanszírozása, továbbá a közszférában foglalkoztatottaknak nyújtott további keresetkiegészítések. A gazdaságfejlesztési célú költségvetési források ennek az összegnek még a többszörösét is kiteszik. Itt elég emlékeztetnem az Európai Unióban származó kohéziós és strukturális forrásokra, amelyeknek kifejezetten és dedikáltan gazdaságfejlesztési célú felhasználását tartalmazza a költségvetési törvény.

Összességében tehát arra szerettem volna felhívni a válaszomban a figyelmet, hogy a költségvetési törvény tud alapjául szolgálni minden ilyen kormányzati, illetve állami tevékenységnek.

Szanyi Tibor képviselő úr említette a pénztárak tevékenysége kapcsán, hogy nem született a pénztárak működését értékelő független elemzés. Született ilyen elemzés. A valóságban több ilyen elemzés is napvilágot látott. Talán a legelfogulatlanabb, legfüggetlenebb és talán szakmailag is a legmegalapozottabb a Magyar Nemzeti Bank jelentése, amelyet ha jól emlékszem, 2006-ban publikált a Magyar Nemzeti Bank, már akkor felhívva a figyelmet több visszásságra. Természetesen, hogyha igényli képviselő úr vagy a bizottság, azt nagyon szívesen rendelkezésre bocsátom. Ezt követően is születtek egyébként elemzések a pénztárak működéséről.

E tekintetben tehát az a vagyon, amelyet a magyar állampolgárok megtakarítottak nyugdíjcélú megtakarításként összegyűjtöttek, azt a definíció szerint nem lehet einstand vagy rablás, vagy hasonló kifejezéssel leírni, hiszen ez a vagyon soha, egyetlen pillanatban sem volt a magánnyugdíjpénztárak tulajdona. Arról van szó, hogy az állampolgárok ilyen célú megtakarításának, ilyen célú vagyonának a vagyonkezelését bízta az állam korábban piaci szereplőkre, azonban az országgyűlés döntése alapján a piaci kezelése ennek a vagyonnak nem tűnt hatékonynak, és nem tűnt kielégítőnek, a nyugdíjak biztonságát akár veszélyeztethette. Legjobb példa egyébként az ilyenfajta piaci kockázatokra az a jelenlegi időszak. Tehát, hogy ha az ilyen jellegű pénztári tevékenységből, vagyonkezelői tevékenységből származó nyugdíjpénztári megtakarítások egy ilyen recessziós piaci környezetben kerülnének értékesítésre, mert például a megtakarító nyugdíjba vonul, akkor értelemszerűen a nyugdíj megtakarítása egy jelentős veszteséget kellene elszenvednie.

A pénztárak tekintetében említette képviselő úr, hogy reálhozamot termeltek, tehát innentől nem is lehet vitás a tevékenységüknek az értékelése. Egy szakmai válasz ezzel kapcsolatban, hogy egy treasury esetében, tehát egy vagyonkezeléssel, értékesítéssel, illetve a pénzeszközöknek a rendelkezésre bocsátásával, likviditásával foglalkozó szervezeti egység, tehát treasury, amennyiben reálhozamot generál, az a legkevésbé sem látja el pozitívan a munkáját. Reálhozamot generálni rendkívül egyszerű, semmilyen egyéb tevékenység nem kell

hozzá, csak egy alapvető biztonsági befektetésbe kell tennie az egyes eszközöket, tehát maga a reálhozam, mint tény, hogy ez képződött, az nem minősíti a nyugdíjpénztáraknak a tevékenységét, annak a mértéke kellene, hogy minősítse, és ezzel kapcsolatban pedig annak idején hosszadalmas vitákat folytattunk le.

Igyekeztem teljes körűen válaszolni a kérdésekre, de természetesen folytatom, ha igény van rá. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a továbbiakban hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Néhány dologban nyilván vitára ingerel államtitkár úr, akár személyemet is, de most visszafogom magamat, majd lesz ennek úgymint vitája a parlamentben.

Ha nincs további kérdés, akkor szavazás következik.

A szavazás előtt a helyettesítéseket ismertetném. Ágh Péter képviselő urat Talabér Márta képviselő asszony helyettesíti, Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszonyt Iván László képviselő úr helyettesíti, Hirt Ferenc képviselő urat Tamás Barnabás képviselő úr helyettesíti, dr. Vas Imre képviselő urat Kapus Krisztián képviselő úr helyettesíti és Boldvai László képviselő urat Szanyi Tibor képviselő úr helyettesíti.

Határozathozatal

És akkor most következik a szavazás. Aki a J/7385-ös számú beszámolót általános vitára alkalmasnak találja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 16 igen. Aki nem? *(Szavazás.)* 6 nem. Tartózkodás nem volt. A bizottság a jelentést általános vitára alkalmasnak tartja. Köszönöm szépen államtitkár úrnak a megjelenést.

Még bizottsági előadókat kell kijelölnünk. Kérdezem, hogy a többségi véleményt ki kívánja elmondani, van-e jelentkező.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Bábiné Szottfried Gabriellára tennék javaslatot.

ELNÖK: Rendben, akkor Bábiné Szottfried Gabriella lesz a többségi előadó. Kisebbségi előadóra van-e jelentkező? Én a magam részéről egyrészt bejelentkezem. Legyen nevesítve Varga László képviselő úr? *(Dr. Varga László jelzi, hogy nem.)* Nem, rendben, akkor Sneider Tamás, és ezzel lezártam a napirendi pontot.

Az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról, valamint egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7414. szám) (Általános vita)

Soron következik az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról, valamint egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/7414. számú törvényjavaslat tárgyalása.

Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Asztalosné Zupcsán Erika helyettes államtitkár asszonyt és Hulák Zsuzsanna főosztályvezető asszonyt, az Emberi Erőforrások Minisztériuma részéről.

Önöké a szó!

Asztalosné Zupcsán Erika (EEMI) szóbeli kiegészítője

ASZTALOSNÉ ZUPCSÁN ERIKA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök úr. Furcsa címe van az előterjesztésünknek. Én a kollegáimtól azt kérdeztem, hogy nem lehetne-e megfordítani, tekintettel arra, hogy a nagyobb horderejű része ennek a nyugdíjszabályozás; de tekintettel a jogtechnikai okokra, hogy egy majd még megmaradó törvény az első, aminek előjáróba kell lenni, ezért az uniós tisztviselőkről szóló cím, ami

megelőzi, de lényegesen nagyobb horderejű az, amiről mi most itt beszélünk, a nyugdíjbiztosítási törvénynek a módosítása, és ezzel is szeretném kezdeni.

Ugye 1997-ben, amikor a nyugdíjreform keletkezett, akkor már a 2013-as szabályok beépültek a nyugdíj-törvénybe. Erről általában nem beszéltünk, de a törvényben mind a mai napig benne van, benne volt. Arról szólt, hogy 2013-tól a bruttó átlagkereset alapján kell megállapítani a nyugdíjakat. Természetesen, miután az adótörvények folyamatosan változnak, ezért az adó lába nem került meghatározásra, de minden anyag, ami ezzel kapcsolatban készült, feltételezte, hogy a bruttó megállapításhoz majd egy adózási szabály is tartozni fog, tehát a nyugdíjak adóztatásra kerülnek. Emellett a törvény, a mai törvény is, tartalmaz egy olyan nyugdíjszámítási mértékskálát, ami azt határozza meg, hogy az egyes szolgálati idők milyen arányban kell, hogy figyelembevételre kerüljenek a nyugdíjszámítás tekintetében. Ez azt jelentette volna, hogy a jelenleg például 20 év szolgálati időhöz tartozik 53 százalék, ehelyett a 2013-as szabályoknál 20 évhez tartozott volna 33 százalék; a 40 év szolgálati időhöz jelenleg tartozó 80 százalék helyett tartozott volna 66 százalék.

Tekintettel arra, hogy erre a rendszerre hatásvizsgálatok nem készültek, illetve azok a hatásvizsgálatok, amik elkészültek '97-ben, azok olyan feltételeket tartalmaztak, amelyet a magyar gazdaság, sőt semmilyen gazdaság nem tudott teljesíteni, 6-8 százalékos GDP-növekedéssel számoltak akkor, amikor ez a szabály bevezetésre került.

Mindezek alapján, illetve azért, mert az elmúlt évben azt gondoljuk, hogy reformértékű lépések következtek be a nyugdíj-törvénnyel kapcsolatban, illetve a nyugdíjrendszerrel kapcsolatban, az egyik ugye épp az előttünk elhangzó magán-nyugdíjpénztárak megszüntetése, a másik a korhatár előtti nyugdíjak átalakítása, illetve a rokkantsági nyugdíjak kivezetése a nyugdíjak közül. Ez önmagában is olyan lépéseket jelentett, aminek a hatásvizsgálatát természetesen nem tudjuk elkészíteni, hiszen 2012. január 1-jétől léptek hatályba, tehát nincs arra vonatkozóan adatunk, hogy ennek milyen hatása van. Éppen ezért a kormány úgy döntött, hogy a 2013-as szabályok alkalmazása nem lenne megalapozott, ezért a 2011. évben működő, illetve a 2012. évben működő jelenlegi szabályok megtartása mellett döntött, azaz továbbra is a nettó átlagkereset alapján kiszámított, illetve az általam elmondott mértékskála szerinti nyugdíjszámítást veszi figyelembe a következő időszakban is.

A már említett reformértékű lépések tulajdonképpen biztosítják azt, hogy a nyugdíjrendszer ily módon is fenntartható, tehát ez a döntés megalapozott. Ehhez tartozik, amiről az elején beszéltem, az európai uniós tisztviselőknek a nyugdíj hordozhatóságának a kérdése, ez egy kötelezettség; 2005 óta kellett volna, hogy megvalósuljon, ennek a szabályait terjesztettük most a parlament elé. Azt jelenti, hogy aki 10 évig az Európai Unió tisztviselője, az kint nyugdíjat állapíttathat meg az Unió tisztviselőjeként, ehhez a Magyarországon összegyűjtött nyugdíjjogosultságát biztosítani kell, hogy kivigye, illetve ha valaki nem szerzi meg ott a 10 év jogosultságot, annak biztosítani kell, hogy a magyar nyugdíjszabályok szerint állapíthassa meg a nyugdíja. Ennek a részletes szabályai kerültek kidolgozásra. A rendszer hasonlít, illetve azonos a magyar nyugdíjszabályokkal. Tekintettel arra, hogy nálunk nem járulék-összegyűjtés alapú a jogosultság, ezért biztosítani kellett ugyan azt, hogy várományként tudják tovább kivinni az uniós tisztviselők a saját jogosultságukat.

A törvény további apró módosításokat tartalmaz. Elsősorban kiegészítő jellegűek, az elmúlt időszakban bekövetkezett törvénymódosításokhoz kapcsolódóan.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Rónaszékine Keresztes Monika képviselő asszonyé a szó.

Kérdések, vélemények a bizottság részéről

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Csak szeretném megerősíteni azt a részét a törvénytervezetnek, mely eloszlatná azokat a téves híreszteléseket és vészharangokat, mely elterjedt a sajtóban és a közvéleményben, hogy a nyugdíjak értéke 20 százalékkal csökkenni fog.

A nyugdíjrendszer átalakításával több ciklus megpróbálkozott már, és az viszi majd sikerre, amelyiké rendelkezik azzal az erkölcsi tartással, amelyik átfogóan látja a generációk szerepét ebben az egész rendszerben a múltra és a jövőre való tekintettel összességében. Tehát továbbra is szeretném hangsúlyozni, hogy a nyugdíjszámítások nem fognak változni, hiába a Horn-Kuncze kormány idején beépült ez a 2013-as szabályozásba ez a fajta adózási szándék, ami nyilván magával hozta volna az akkori számításokat. Kidolgozásra ez nem került, tehát ez továbbra is megmarad.

Szeretném még azt belevenni, hogy az országgyűlés felkéri a kormányt, hogy 2018. december 31-éig viszont dolgozzon ki egy teljes nyugdíjtörvényt, amiben szeretném itt hangsúlyozni a demográfiai helyzet fontosságát, mely egy hatalmas átfogó munka lesz, Hiszen nagyon-nagyon komolyan meghatározza a nyugdíj nagyon nehezen megharcolt biztos alapjának a további működését, hogy Magyarországon hány adófizető polgár születik, és nevelődik minőségben és válik munkaképes adófizető polgárrá.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat. *(Jelzésre:)* Iván László professzor úr a szó.

Prof. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Azt hiszem, hogy a legújabbkori Magyarországnak szerte a világban jól észlelhető és követhető népességgyarapodásán belüli idősödési folyamatokat mindenképpen Magyarország szempontjából és a mi szempontunkból perdöntő kérdés, hogy a jövő idősödő nemzedék milyen feltételek között, és milyen törvényi rendelkezéseket is ezzel összekapcsoló lehetőségekkel kell, hogy számoljon.

Úgy tűnik, és ezt nyugodtan kimondhatjuk, hogy a jelenlegi nyugdíjasokat és a jövőbeni, közeljövőbeni nyugdíjasokat nem valószínű, és nem is fogja érinteni az a hosszú távú nyugdíjreform, amiről azért tudományos vizsgálódások a kormány részéről és a mi részünkről is elkészített tervezetek szólnak. Nyilvánvaló, olyan horderejű kérdéstről van szó, hogy lesz-e a jövő nemzedékeknek, a most fölnövő nemzedékeknek nyugdíja. Ha nyugdíjuk lesz, akkor az milyen lesz, milyen számítási módszerekkel történik. Azt hiszem, akár a német pontozási módszert, akár a svéd módszert tárgyaló bizottságaink, illetve munkacsoportjaink ezt előrevetítették, nyilvánvaló, hogy nagyon kemény, két meghatározható szempont kell, hogy vezérelje a közel- és hosszú távú nyugdíjreformot. A hosszú távú nyugdíjreform attól függetlenül, hogy 2018-ra el kell mindenképpen készíteni az alapjait, de 2032, 2033, 2034-re várható áttörő és átütő reformváltoztatásokat fognak eredményezni. Tehát legyen felkészülés, ez az egyik kritérium, arra, hogy a mostani nemzedékek, fiatal nemzedékek mire kell, hogy számítsanak.

A másik rendkívül fontosnak tartható dolog, hogy nyilvánvaló, hogy a demográfiai viszonyokat illetően arról kell gondoskodnunk, és kell olyan törvényt alkotnunk, és olyan reformot kell végbe vinnünk, aminek következtében valamiképpen a gyermekgyarapodás, tehát az a mínusz, amiben vagyunk 1,34-es mutatóval, fogyatkozó népesség vagyunk, hogyan fejleszhető, illetve módosítható. Önmagából sem a német pontozásos módszer, sem a svéd modell nem biztosítaná, és nem elég, hogy biztosítsa azt, hogy a jövő nemzedékeknek a megfelelő nyugdíja biztosítható legyen.

Az is nagyon fontos azt hiszem, mindannyiunk számára, hogy ugyanakkor bárhonnan is közelítjük a kérdést tudományos vizsgálódásokkal, gondolatokkal, egyéb javaslatokkal, két

nagyon fontos dologról kell gondoskodnunk, ami átsegíthet bennünket, és ez nem lesz egyszerű. Munkahelyteremtésre alapvetően szükség van, az befolyásolni fogja valamelyest.

A másik dolog pedig, hogy a munkahelyteremtés mellett nyilvánvaló az is, hogy a munkába állás feltételeinek garanciáit meg kell vetni. Nem elég a munkahely, hanem ott munkába is kell léptetnünk az embereket, a fiatalokat, tehát ezzel számolni kell. Az, hogy a fiatalság a nemzedékek közötti együttműködés az úgynevezett értékpaszszázson belül hogy történik, az külön kérdés. És ennek nyilvánvalóan társadalomlélektani és nyilvánvalóan társadalomszervezési és nem utolsó sorban társadalompolitikai háttere kell, hogy tisztázódjék, és ebben azt hiszem, hogy az a felkérés, hogy a jelenlegi kormány és a jövőbeni kormányok is gondoskodjanak arról, hogy ezek tisztázásra kerüljenek, ahhoz viszont párbeszéd, én nem szeretem ezt a kifejezést, megbeszélésekre van és lesz szükség. Az, hogy mi kimondunk bizonyos gondolatokat, hogy nem csökkenhetnek a jelenlegi állásfoglalásunk szerint a nyugdíjak reálértéke, az egy tétel. Az, hogy munkahelyteremtésre szükség van, az is egy tétel, de ez mindaddig szlogen maradhat, amíg ennek a konkrét kibontakozó váratlan és várható változások mentén nem végzünk egy elemzést folyamatosan, olyan felülvizsgálatokat, olyan ellenőrzéseket, olyan monitoring technikákat, amelyek viszont az általam elmondottakat megpróbálják biztosítani. Nagyon komoly válságjeleket hozhat már most is az idősödés és hoz is világviszonylatban, és a mi szempontunkból a nyugdíjazás még az idősödés nagyon fontos része, de azon túlmenően, hogy az egyén idősödésének nagyon fontos élettörténeti része, megélhetési része, ezen kívül egy társadalompolitikának alapvető szempontjait jelenti, hogy nemzedékek közötti szolidaritás konkrétan hogy fog megjelenni. Miben fog kifejeződni. Nyilvánvaló az is, hogy azok a módszerek, amelyekkel akár a német pontozásos módszer és a svéd modell, plusz a magyar specialitás együttese kell, hogy vezérelje a gondolkodásunkat, ezt a szolidaritást nem hagyhatja ki, és ennek a fenntarthatóságát a szolidaritáson belüli értékminőség passzázását viszont a továbbiakban újabb vizsgálatokkal kell alátámasztanunk és előkészítenünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni. (Nincs jelzés.) Akkor én szeretnék néhány mondatot hozzátenni.

Itt már elmentünk egy kicsit ilyen általános megállapításokhoz, és tényleg távolba nézünk, de helyes egyébként, én úgy gondolom, hiszen ahogy államtitkár asszony is mondta, itt a második része a lényeges kérdés ennek a törvényjavaslatnak. Úgy gondolom, hogy a most elének benyújtott törvényjavaslattal egyet lehet érteni. Jelenlegi helyzetben mást nem is tudnánk elképzelni, és valóban fontos, hogy a lakosságot is, ahogy itt már elhangzott, megnyugtassuk, hogy adózás nem fog történni az elkövetkező években.

Én mindenképp szeretnék egy paragrafushoz azért még külön hozzászólni, bár nyilván újdonságot nagyon nem tudok elmondani, de egyrészt örömet fejezem ki, hiszen megjelent itt a 25-ös, 26-os paragrafusnál az egyeztetés intézménye, amikor ugyebár két-három évvel előtte, mielőtt nyugdíjba vonul valaki, előkészítheti a papírokat, megtudhatja, hogy hogy áll majd a nyugdíjba menetel. Ez egy pozitívum, de azért mindenképp csak le kell itt szögezni, hogy az egyéni számla kiküszöbölne az egyeztetés szükségességét is, hiszen szinte kezdettől fogva, akár az első évtől, hogy munkába áll valaki, láthatná, hogy mire számíthat majd akkor, amikor nyugdíjba megy, és eléggé szomorúak vagyunk, hogy ez újabb éveket vesz igénybe, hogy be lehessen majd indítani. Hosszú-hosszú ígérek zajlanak már ezen a fronton. És ehhez kapcsolnám egy kicsit úgy az általános vélekedést, ami itt már elhangzott. Én azért kicsit sokallom, és meglepődve is hallottam, hogy 2018-ig kell majd egy új nyugdíjrendszernek az alapjait lefektetni, szerintem ezt sokkal hamarabb meg lehetne csinálni, azért nem hinném, hogy ehhez 6 év újabb bizottságosdi, és folyamatos szakembereknek az összeülése, ezeknek a megfizetése szükséges. Nyilván ez egy nagyon komoly téma, és nagyon komoly számításokat

feltételez, de nem hiszem el, hogy olyan szellemi erővel, szakemberekkel rendelkezne Magyarország, amelyik 6 év alatt képes egy ilyen összeállítani.

Nyilván mi magunk is, a Jobbik, egyébként az itt elhangzottakkal teljes mértékben egyetértve, már felvázoltuk azokat a problémákat, amik az elkövetkező évtizedekben a nyugdíjrendszerben bekövetkezhetnek, és azért a mi álláspontunk, a mi számításaink jelenleg azt mutatják, hogy aki 2026 és '30 között kormányon lesz, annak kell mindenképp hozzájárulni a nyugdíjrendszerhez. Ez az a legkésőbbi időpont, amikor, úgyis fogalmazhatnánk, hogy összedől a jelenlegi nyugdíjrendszer; de talán az a fontosabb, hogy a mi számításaink szerint attól függ, hogy mennyien vándorolnak ki Magyarországról addig, és ez a legnagyobb bizonytalansági tényező; hiszen hogy mennyi gyermek született, és némileg hogy mennyi fog, azt is meg lehet eléggé jól jósolni.

Tehát mindenestre azt látjuk, hogy ha nem változik gyökeresen a helyzet, akkor bizony ebben az időpontban 30-50 százalékos nyugdíjcsökkentéssel is lehet számolni, vagy ellenpontként másik lehetőségként, a 70 éves nyugdíjkorhatárnak a bevezetése, mert ugye Európában is számos helyen elhangzik. Jó lenne ezt nem megvárni, mert a magyar egészségügyi mutatók és a magyarországi helyzet, úgy gondolom, hogy ezt nem engedné meg önmagában. Tehát én csak annyit tennék úgy általánosságban hozzá, hogy ezt a 2018-as dátumot nagyon, nagyon hosszúnak tartom, hamarabb is le lehetne tenni egy nagyon konkrét anyagot nagyon konkrét számításokkal. És egyébként hozzá kell tenni, hogy a nyugdíjrendszernek, ahogy változik a világ, annak is mindig változnia kell, tehát valamilyen flexibilitásnak lenni kell, ezzel mindenkinek tisztában kell lenni, úgy gondolom.

Sok mindent lehetne nyilván erről mondani és beszélni, de többet nem kívánok. És akkor még egyszer kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor visszaadom államtitkár asszonynak a szót.

Asztalosné Zupcsán Erika (EEMI) viszontválasza

ASZTALOSNÉ ZUPCSÁN ERIKA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök úr, és engedje meg, hogy összevontan válaszoljak ezekre a kérdésekre és megjegyzésekre.

Köszönöm szépen, hogy egyetértene abban, hogy a lehetséges legjobb megoldást választotta a kormány a jelenlegi helyzetben. Hozzáteszem, örülnénk annak, ha a benyújtástól számítva különböző fórumokon nem hangzanának el ilyen 20 százalékos és egyéb csökkentésre, vagy a pontrendszerre való áttérésre, vagy egyéb módokra kijelentések, tekintettel arra, hogy ez egy benyújtott törvényjavaslat, tehát innentől kezdve a kormány szándékát ez tükrözi, és minden olyan, ami ezzel ellentétes álláspontot képvisel, az megzavarja az embereket.

Azt gondolom, hogy voltak felmérések arra vonatkozóan, hogy milyen legyen a nyugdíjrendszer. Öt olyan modellt vizsgált az előző időszakban a Nyugdíj- és Idősügyi Kerekasztal, amelyeknek bármelyikére lehet valamilyen előnyt és hátrányt bemutatni. A pontrendszer, az NDC típusú rendszer, az alapnyugdíjrendszer, volt egy tb-gyilkos rendszer és a jelenlegi rendszer. Most azt gondolom, hogy a kormány letette a voksát a jelenlegi rendszer folytatása mellett, ez az a kiindulópont, amit figyelembe kellene venni.

Nagyon fontos, amiről beszéltek a képviselő urak és hölgyek, tekintettel arra, hogy valóban vizsgálatokat végzünk arra vonatkozóan, hogy hosszú távon hogyan lehet fenntartani a nyugdíjrendszert. Itt két dolgot kell figyelembe venni: az egyik a horizontális, a másik a vertikális egyensúly kérdése. Jelen pillanatban a horizontális egyensúly az, ami meghatározza a mi gondolkodásunkat. A horizontális egyensúly pedig az, hogy a generációk közötti átcsoportosítás az milyen mértékű. Ahogy elnök úr is említette, illetve többen is említették, ez nemcsak azt jelenti, hogy meg kell termelni az aktív korosztálynak a nyugdíjasok járulékát, hanem fel kell nevelni a következő generációt is, amelyik járulékfizető lesz. Tehát, ha adott

esetben egy generáció valamelyiket a kettő közül kihagyja, vagy valamelyiket nem teljesíti, akkor ő tulajdonképpen nem vett részt olyan mértékben a nyugdíjrendszer kialakításában, illetve megfeleltethetőségében, amely ezt az egyensúlyt biztosítani képes.

A termékenységi mutatóhoz, azt gondolom, hogy nincs mit hozzátennünk, illetve annyit, hogy mi, mint az ifjúság, család és szociális államtitkárság részéről még egy nagyon fontos dolgot hozzá szeretnénk tenni, az pedig az értékrendnek a kialakítása. Az egy nagyon fontos dolog, hogy ma Magyarországon nem a nyugdíj a szegénységi kockázat, hanem a gyermeknevelés volt, amivel kapcsolatban a kormány számos intézkedést megtett. Többek között az adórendszer átalakítása annak a sorozatnak az első lépése, hogy legalább bizonyos körökben ez a szegénységi kockázat ne következzen be, emiatt az emberek vállalni képesek legyenek a gyermekeket, és itt a fiatalokra gondolunk elsősorban, hogy pont azért, hogy ne hagyják el az országot, illetve, hogy legyen előttük perspektíva, ez egy első lépésnek tekinthető.

Az egyéni számla kérdésére azt szeretném válaszolni, hogy nálunk más az egyéni számla és más az egyéni nyilvántartás. Az egyéni számla esetében ahhoz, hogy valaki tudja, hogy neki mi a felhalmozott összeg, ami nyilvántartásra kerül, illetve ebből milyen járadék az, ami, vagy szolgáltatás az, amit ő kapni fog, ez mind számítás kérdése, amit az emberek nehezen tudnak értelmezni. Ez volt az egyik problémája a magán-nyugdíjpénztári rendszerrel is, amikor a megszüntetés kapcsán elmondták az emberek, hogy de 5 millió forint volt a számlájukon. Azt azonban, tekintettel arra, hogy nem volt járadék-szabályozás ebben a kérdésben, nem lehetett megmondani, hogy ezt 20 évre és 12 hónapra el kell osztani, tehát az ő járadéka az ilyen mértékű, és ezt ki is kellene számolnia. Ebből adódóan, ha valaki a jelenlegi pillanatban azt tudja, hogy neki az egyéni számlán nyilvántartása van, és az alapján megállapítják az özvegyi nyugdíjat, illetve a járadékot, és a közül választhat, azt gondolom, hogy ez egy pozitív megoldás mindenképpen. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Ha nincs további kérdés, akkor szavazás következik. Aki a T/7414-es számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú. Kérdezem, hogy volt-e tartózkodás vagy nem szavazat. *(Nincs jelzés.)* Nem volt, akkor a bizottság egyhangúlag támogatta a törvényjavaslatot.

Ebben az esetben csak többségi előadó létezhet. Kérdezem, hogy kíván-e valaki többségi előadót állítani. *(Jelzésre.)*

Talabér Márta képviselő asszonynak adom meg a szót.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Rónaszékiné Keresztes Monikát javaslom.

ELNÖK: Rendben, köszönöm. Elvállalja a képviselő asszony? *(Rónaszékiné Keresztes Monika jelzi, hogy igen.)* Köszönöm, elvállalja a képviselő asszony.

Köszönöm szépen a részvételt a minisztérium munkatársainak, államtitkár asszonynak, és akkor ezzel a napirendi pontot bezárom.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7287. szám) (Lázár János (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)

Soron következik a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény és Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló T/7287-es számú törvényjavaslat tárgyalása.

Az előterjesztő képviselőjében Csizi Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

Csizi Péter előterjesztése

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A jelenlegi szabályozás lehetővé teszi több nappali, illetve bentlakásos intézmény esetén is, hogy a férőhelyszám meghaladhatja a működési engedélyben meghatározott férőhelyszámot úgy, hogy ez az éves átlagban nem haladhatja meg a száz százalékot.

Ugyanerre teszünk most javaslatot a gyermekek napközbeni ellátását biztosító kisgyermekes szociális ellátása, vagy közismertebb nevén: a bölcsődei ellátás tekintetében is. Úgy gondolom, hogy egy olyan bizottságban, ahol számos fenntartó képviselője is, mint önkormányzati vezető vesz részt, illetve sokan maguk, mint gyakorló szülők is jól tudják, hogy ennek a korosztálynak - a gyermekek élettani sajátosságai miatt is - a száz százalék soha nem elérhető, ennél jóval alacsonyabb számban jelennek meg a gyermekek az ellátásban, és a finanszírozás tekintetében pedig egynapi finanszírozás van, ami nehezíti a fenntartást. Ez a megoldás rövid távon, és gyorsan jelenthet némi megoldást úgy, hogy mindannyian egyetértünk abban, hogy a finanszírozást hosszú távon át kell majd gondolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kormány képviselőjében köszöntöm újból Asztalosné Zupcsán Erikát, illetve Andrászi-Tóth Veronika főosztályvezető asszonyt az Emberi Erőforrások Minisztériuma részéről. Megadom önöknek a szót.

ASZTALOSNÉ ZUPCSÁN ERIKA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök úr, de azt gondolom, hogy tekintettel arra, hogy ez egy képviselői indítvány, a kormány részéről mi majd, hogy ha megszavazzák, az általános vitához tennék észrevételt.

ELNÖK: Rendben, köszönöm. *(Jelzésre:)* Vágó Sebestyén képviselőtársamnak adnám meg a szót.

Bizottsági hozzászólások

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Néha nekem olyan érzésem van, amikor a kormánypárti képviselőket hallgatom vagy egy indítvány előterjesztőjét hallgatom, hogy nem egy országban élünk. Tehát érdekes, hogy én semmi másról nem hallok mondjuk akár a saját megyémben vagy akár a saját városomban, minthogy nem lehet bekerülni a bölcsődékbe, iszonyatos várólisták vannak, a szülők nagyon sok esetben, vagy az édesanya sok esetben a helyhiány miatt nem tud elhelyezkedni. Nem elég, hogy fizetössé tették a bölcsődéket, még egy ilyen megszorítást is indítványoznak, és valószínűleg a kétharmad el is fogja fogadni, ugyanis a másik, aki fémjelzi ezt az indítványt, az Lázár János exfrakcióvezető úr, nem hiszem, hogy ellene fognak szavazni a fideszes képviselők.

Felháborító, és a jelenlegi demográfiai helyzetben folyton a kormány és a kormányoldal arról beszél, hogy mindent elkövetnek azért, hogy a gyermekvállalási kedv beinduljon, hogy a jelenlegi súlyos demográfiai helyzet megváltozzon, de úgy látszik, hogy ezekben a kérdésekben, és ebben a törekvésben csak a szavak szintjéig jutnak el, és az intézkedéseikkel pedig pont az ellentétét, a demográfiai helyzet súlyosbodását vetítik elő, illetve irányozzák elő.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Talabér Márta képviselő asszonyé a szó.

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Jobbikos képviselőtársam el van egy kicsit tévedve szerintem. Hozzunk konkrét példát, Várpalotán sajnos nincsenek kihasználva a bölcsődei férőhelyek, tehát egyfelől nem igaz az, hogy mindenhol túljelentkezés lenne, mert mi pedig azzal küzdünk, hogy éppenséggel alig érte el a 60 százalékot az egyik bölcsődénk. Ez egy, ha durva akarnék lenni, azt mondanám, hogy szimpla hazugság. Maradjunk abban, hogy nem felel meg a valóságnak, legalább is nem mindenhol.

Másik pedig, hogy a bölcsődéket fizetőssé tettük volna, szintén várpalotai példa, nem tettük fizetőssé a bölcsődéket. Tehát ez sem igaz, lehet, hogy van olyan település, ahol igen, de én azt gondolom, hogy figyelembe véve a szülők lehetőségeit, a legtöbb önkormányzat mérlegelt, és ahol látja, hogy a szülők nem képesek ezt kifizetni, ott nem tette fizetőssé, mi legalább is így cselekedtünk.

ELNÖK: Köszönöm. Szanyi Tibor képviselő úré a szó. *(Jelzésre:)* Akkor Varga László képviselő úré a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nehéz helyzetben vagyok, mert nyilván azt mindenki szeretné, hogy a sok nehéz helyzetben lévő szülő, akinek nagyon fontos lenne az, hogy bölcsődében elhelyezze a gyermekét, annak legyen lehetősége erre. Talán nem a legjobb módszer ez, merthogy nyilvánvalóan a bölcsődék számát fizikailag kéne növelni, és ilyen módon kéne a férőhelyek számát növelni ebben a tekintetben. Nyilván az elvitathatatlan, hogy ez is egy módszer erre.

Az asztalunkon van, úgy gondolom, mindenkién, a Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének egy levele, amely pont arra utalt, amelyet az előterjesztő Csizi képviselőtársam is említett, hogy nagyon nehéz ilyen előterjesztésekről önállóan gondolkodni addig, amíg általánosságban nincs a normatíva kérdése rendezve. Merthogy itt van elásva a kérdés szerintem, vagy itt van az igazi probléma különösen annak tekintetében, hogy a normatíva nem nőtt az elmúlt években, és azzal együtt, hogy alelnök asszony most elmondta, hogy éppen Várpalotán nem vezettek be térítési díjat, azért nehéz máshogy értelmezni a térítési díj bevezetését, minthogy a központi normatíva ugyan nem nő. Ha ez probléma, akkor meg, kedves önkormányzat, oldjátok meg, ahogy tudjátok. Lehet, hogy Várpalotán ki lehet ezt gazdálkodni, meg lehet oldani. Szerintem vannak tömegével olyan önkormányzatok az országban, ahol meg nem tudják megoldani. Akkor sem tudják ezt megoldani, hogyha egyébként nagyon szeretnék. Nem olyan nagyon bonyolult logikailag összekapcsolni azt, hogy ahol egyébként az emberek szegényebbek, ott van valószínűleg ebből komolyabb probléma, de hát ott meg általában véve forráshiányosabb is az önkormányzat, merthogy mondjuk az szja normatív visszaosztása sem annyi. És lehet mondani, hogy a rászoruló egy része mentesülhet. Tudjuk nagyon jól, hogy elég alacsonyan van ez a küszöb, tehát én azt hiszem, hogy a bölcsődei férőhelyek kapcsán általában ez a két lépés, ez a két elmozdulás, amit már egyrészt a térítési díj tekintetében elfogadott a kormánytöbbség, másrészt most egy

újabb irány, hogy úgy nőjenek a férőhelyek, hogy tulajdonképpen nem is nőnek. Már hogy fizikális értelemben ettől nem lesz nagyobb egy terem, hogy több gyereket be lehet írni. Azt gondolom, hogy ennél azért markánsabb és átfogóbb rendezése lenne szükséges a dolgoknak.

Ez a tartalmi része, a formai része meg, milliószor elmondtuk, hogy bármi nagyon jó ötlet felmerül egyéni képviselői indítványként, annak a társadalmi egyeztetése mondjuk azért nem szokott maradéktalanul megvalósulni, vagy sehogy sem leginkább. Nyilván szakszervezeti oldalról elfogadhatatlannak tartották ebben a formában a térítési díj drasztikus emelését is, meg hát átalakítását, most meg ha jól értem, ez az előterjesztés se lett nagyon egyeztetve. Ha jól értem, akkor az érintettek azt szeretnék, hogy a normatívával együtt komplex kezelése legyen a javaslatnak. Úgyhogy ezt nehéz ilyen módon támogatni, talán a tartózkodás egy olyan magatartás tud lenni, ami, mondjuk, kombinálja azt az érzésemet, hogy egyébként persze hogy sokaknak gondot okoz, hogy be tudják-e írni egyáltalán bölcsődébe a gyerekeiket, hogyha vissza kell menniük a munkaerőpiacra, már aki tud egyáltalán ilyen helyzetben, hogy 4 millió létminimum alatt élő van. Van, akinek nagyon fontos az, hogy a családja jövedelmét növelni tudja, és hát nem tud otthon maradni a gyerekekkel. Ebből a részből, ebből az aspektusból még egy ilyen típusú változást is lehetne támogatni, de még egyszer mondom, sem formailag, sem tartalmilag nem jelent ez semmiféle átfogó megoldást, ezért nem tudjuk igen szavazattal támogatni egyelőre ebben a formában. Meglátjuk, hogy az általános vitában hogy sikerül majd ezt kivitatni, sikerül-e kiegészíteni még valamivel, ami megnyugtató lehet a szakszervezeti dolgozók számára is. Én most tartózkodni tudok, annyit tudok mondani.

Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonyé a szó.

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Köszönöm a szót. Én olyan oldalról közelíteném meg ezt a kérdést, mint gyakorlatban intézményt működtető polgármester. Amikor azt mondjuk, hogy a felvehető gyerekszám egyezik a működési engedélyben rögzített számmal, és ezt növeljük 10 százalékkal, semmi mást nem teszünk, csak az intézmény jobb finanszírozását biztosítjuk. Ugyanis nincsen 100 százalékban naponta részt vevő gyerek. Mindig vannak betegek, és ez a 10 százalék arra lehetőséget, hogy az intézmény gazdaságosabban tudjon működni, és egyébként azzal a korláttal, hogy éves szinten a 100 százalékot nem lehet meghaladni, a zsúfoltságot sem tesszük lehetővé, vagyis nem arról van szó, hogy az intézményeket túlszűfölnánk. Csak arról van szó, hogy 10 százalékkal több gyerek vehető fel a bölcsődébe, és miután úgyszólván 100 százalék, ez a 10 százalék lehetőséget ad arra, hogy nagyobb és jobb kihasználtsággal működjenek az intézmények. Én azt gondolom, hogy emiatt fontolják meg a javaslat támogatását.

ELNÖK: Köszönöm. Szanyi Tibor képviselő úré a szó.

SZANYI TIBOR (MSZP): Én nem vagyok se gyakorló polgármester, se az ügyben érintett szülő, de mint XIII. kerületi képviselő és ez évben talán az országban legjobb példát felmutatni tudó kerület egyik képviselője, talán joggal szólok hozzá. Különös tekintettel arra, hogy olvastam a szakszervezet levelét is.

Itt három dolog csúszik össze. Az egyik a férőhely probléma, a másik a normatíva probléma, a harmadik pedig – lássuk be, és erről kevés szó esett – a bölcsődei dolgozók, azok a 70-80 ezer forintos fizetési zónájukkal gyakorlatilag a létminimum alatt vannak megbecsülve, vagy meg nem becsülve, a KSH létminimum számítása 84 ezer forint volt legutoljára. Na most, nyilván itt sok mindent lehet össze-vissza trükközni, azt látjuk, hogy az elmúlt időszakban, és ebbe beleértendő már a korábbi, szintén ilyen férőhely százalékos játék,

amit még az előző kormány csinált, ez ma már azért eléggé zsúfolttá tette a bölcsődéket nagyon sok helyen. Persze van ahol nem, nyilván, de emlékeztetnék – bárki bármilyen példát mond – mi a XIII. kerületben azt csináljuk, hogy ha nő a gyerekszám nyitunk bölcsődét, ha csökken a gyerekszám, akkor zárunk bölcsődét vagy tartalékoljuk, hibernáljuk a sztorit, ami azt jelenti, hogy ilyen puffer gazdálkodással mindig egy optimum környékén tudjuk tartani a dolgainkat.

Arról szeretnék beszélni, hogy fontoljuk meg azért ezeket a dolgokat, mert ha most ezt a Lázári javaslatot elfogadjuk, lényegében egy újabb kattintást csinálunk egy adott trenden, ami a zsúfoltságot növeli, nyilván van, ahol nem, de összehatását tekintve mégis, én azt mondom, hogy ezt árnyaltabban kellene tulajdonképpen tekinteni. Én nem gondolom azt, hogy itt a bizottság szakmai értelemben sokkal okosabb tudna lenni, mint például egy ágazatban mégiscsak kompetens szakszervezet - szerintem ők is többet szoktak foglalkozni ezekkel a kérdésekkel, mint mi itt a bizottságban -, én azért bízom benne, hogy a szakszervezet vezetőjének levele, és az abban felsorolt tények, indoklások elégséges alapot adnak arra, hogy ne támogassuk tulajdonképpen ezt a javaslatot.

Záró megjegyzésként szeretnék valamit mondani, ami talán ezen a mostani vitán is túlmutat. Minden egyes válság, és a világválság is különösen rámutat, hogy gyakorlatilag a világon ott van gazdasági növekedés, ahol pozitív a születési ráta. Most lehet erre sok mindent mondani, én nem vagyok ennek a tudományos területnek a túlzott ismerője, de azt szeretném elmondani, hogy ez egy olyan tapasztalati, olyan empirikus tény, amitől nem lehet elszakadni. Na most, ebben a dologban, hogy hol pozitív a születési, hol nem pozitív a születési ráta, ebben a bölcsődei ügy döntő és meghatározó elem, és itt a stabilitásnak is örült komoly jelentősége van. Már elnézést, nem sértegetni akarom a fideszes képviselőket, de a Fidesz már rég nem lesz kormányon, amikor egy ma beíratott bölcsődés gyerek még mindig bölcsődés lesz. *(A megjegyzést elutasító közbeszólások a Fidesz részéről.)* Most már nem sok van hátra, ezt már fél lábbal is kibírjuk.

Szóval a lényeg az, hogy a hosszú távú gondolkodás szempontjából ne hozzunk a mában olyan döntéseket, amelyek tényleg negatív irányba viszik a történetet. Ezen felül pedig, és ez nem annyira Budapesten, mert tényleg Budapesten még istenes a helyzet, most függetlenül attól, hogy mondjuk, az első kerületben nagyobb óradíjat szednek be a gyerekért, mint egy parkoló-díj - már ilyen kocsiórt az utcán -, de kistelepüléseken, sőt minél kisebb településre megyünk, annál nagyobb tragédia ez az egész, vagy havária ez az egész bölcsődei problematika. És itt bizony azért a társadalmi integrációnak egyéb ügyei is még idetartoznak. Na, nem akarom én itt a bizottságot meggyőzni különösen a dolgokról, csak azt szeretném mondani, hogy amit a bölcsőde kihagy, azt már csak borzasztó komoly társadalmi költségekkel lehet pótolni a későbbiekben, és azért erre tekintettel kell lenni, majdnem azt mondom, hogy a bölcsőde helyenként fontosabb is, mint az egyetem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Varga László képviselő úr a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, csak nagyon röviden. Nyilvánvalóan van egy önkormányzati aspektusa ennek a kérdésnek, amit itt fideszes képviselőtársam mondott. Természetesen önkormányzati vezetőként lehet annak örülni, hogy nyilvánvalóan mondjuk egy 110 százaléknyi beíratottból vélhetően többen jönnek el egy nap, abból több normatívát lehet lehívni, és akkor valószínűleg mondjuk, nem kell emiatt feltétlen többet megfőzni. Nem tudom, hogy ezek hogy mennek napi szinten, mikor jelzik a gyerek hiányzását, valószínűleg nehéz ezt pontosan lekövetni. Tehát a költségek azok viszonylag állandóak ahhoz képest, hogy éppen hány gyerek van, nyilván ez így abszolút nem lehet igaz, de mondjuk, közel vannak az állandóhoz. Azonban azt nem lehet elvitatni, hogy ha a napok többségében nem is,

de lehetnek olyan hetek, több nap egymás után, amikor éppen olyan időszak van, amikor nem annyira betegek a gyerekek, hogy jóval 100 százalék fölött van a napi kihasználtság egy ilyen szituációban. Erre utalt például Szanyi képviselőtársam akkor, amikor azt mondta, hogy azért mégiscsak a zsúfoltságot ez ilyen módon növelheti.

Jelezném, hogy ott, ahol például ilyenre lehetőség van - más ellátás esetén, például az idősek bentlakásos otthonában -, ott is csak 5 százalékos eltérés lehet, ha jól tudom ebben a tekintetben, tehát a 10 százalék ebben a tekintetben már pont egy olyan szám, ami, ha nagyjából ott vannak a gyerekek, ennek is van egy szakmaisága, az ellátás színvonalát csökkentheti. Merthogy egyébként gondolom, nem fog nőni az alkalmazottak száma ettől, legalábbis ezt nagyon komolyan kétlem, hogy erre bármilyen anyagi megbecsültség tekintetében, a létszámnövekedés tekintetében lehetőség volna.

Szerintem a feladat adott. Ha a kormánynak ez valódi szándéka – és itt Lázár János egyéni képviselői indítványát nehéz máshogy értelmezni, mint egy kormányzati szándékot -, akkor emellé oda kell rakni a normatíva kérdését. Ez ugye felmerült az ellátási kérdésnél, tehát a térítési díj kapcsán is, amit bevezettek, tehát nem csak költségvetési kérdésről van szó ebben a tekintetben. Ugyan ellentmondásosak a számok, hogy mit jelent, itt kétezer-egynehány plusz helyet írnak a szakszervezeti oldalán, nyilván ennek szülőként még akár örülni is lehetne, meg önkormányzati oldalról, de azért nem mindegy, hogy milyen ellátásban részesül egy gyerek szerintem, és ezen javaslat alapján lehetnek olyan helyzetek, amikor nem megfelelő az ellátás az adott napon.

Tehát még egyszer, az általános vitában remélem, hogy tudjuk úgy javítani ezt az előterjesztést, hogy aztán tudjuk támogatni, jelenleg tartózkodni tudunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm.

Baráth Zsolt képviselő úré a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Habár Lakatosné Sira Magdolna képviselőtársam adott egyfajta választ a normatívával és a bölcsődék, intézmények működésével kapcsolatban, de egy más megfogalmazásban én is megpróbálom feltenni ezt a kérdést, illetve aggályomat kifejezni.

Tehát az előterjesztés a férőhelyszám emelésének lehetőségét teremti meg a bölcsődék számára a gyermekvédelmi törvényben, és a költségvetési törvény idevonatkozó kiegészítő rendelkezésében. Az aggályom ezzel kapcsolatban annyi, nagyon röviden, hogy bár lehetőség van több gyermek fogadására, illetve lehetőség lesz, de a felnőtt státusz nem fog nőni, így az egyébként is teljes létszámban működő bölcsődék még jobban le lesznek terhelve, erre gondoltak-e az előterjesztők?

Van még egy rövid véleményem, hogy az indoklás, értelmezésem szerint azt tartalmazza, hogy a rendelkezések későbbi időpontban való hatálybalépése miatt szükséges a módosítás, de más fontos eljárási rendet is tartalmazó rendelkezést is beletettek - jól értelmezem-e én ezt az indoklási részben? Köszönöm, ennyit szerettem volna kérdezni.

ELNÖK: Köszönöm. Én is szeretnék hozzászólni néhány gondolatot. Érdekes helyzetben vagyunk, hiszen itt egy olyan törvényjavaslat, illetve módosító javaslat van előttünk, ami egyszer már megszorítást hozott az MSZP-nél, most megszorítást hoz a Fidesznél is, és ezen vitatkozik a két párt, hogy ki hogyan szorítja meg adott esetben a bölcsődei dolgozókat, illetve hogyan rontja alapvetően ennek az ellátásnak a színvonalát.

Én mindenképpen fel szeretném hívni a figyelmet, hogy beteg gyerekek 5 évvel ezelőtt is voltak, meg 10 évvel ezelőtt is, tehát a férőhely kihasználás az akkor is úgy alakult, és mégis így alakították a szabályokat, ilyen csoportlétszámokat alakítottak ki, nem ok nélkül,

mert a szakma ezt kívánta, és ezt nem maguk az óvónők, illetve a bölcsődei nevelők voltak, akik kitalálták, hanem komoly szakemberek.

Én csak érdekesség tekintetében megjegyezném, hogy annak idején 4 négyzetméter volt egy gyermeknél az a területnagyság, ami szükséges a neveléséhez, ezt állapították meg, csak úgy megjegyzem, hogy egy rab esetében 6 négyzetméter ez a területnagyság, amit elvárunk. Egy kutyatartás esetén 10 négyzetméter ez a területnagyság, amit elvárunk, és itt pedig ez a 4 négyzetméter csökken le folyamatosan annak köszönhetően, hogy növekszik a gyermekek létszáma. Persze tény és való, én 8 évig önkormányzati képviselőként sokat foglalkoztam a bölcsődékkal. Tény és való, hogy a gyerekek jelentős része sokszor hiányzik, ez egyértelmű. Összességében azt kell mondani, hogy meglepődtem azon, miután kinevezése kapcsán azt mondta, hogy legfontosabb feladatának tekinti a szociális deficit leküzdését és ez az első javaslata tulajdonképpen. Hát ez nem a szociális deficit leküzdéséről szól, ez eléggé rossz ómen az ő további működésére tekintettel, én úgy gondolom. Összességében azt kell mondanom, hogy itt már egymás után ez a második komoly megszorítás, illetve minőségcsökkenés, talán így lehet legjobban megfogalmazni ezt a módosító javaslatot. Ezért ezt a Jobbik nem tudja elfogadni, nyilvánvalóan, ahogy már itt elhangzott egyébként, úgy gondoljuk, hogy növelni kell a bölcsődei létszámot, de azt azzal, hogy újabb csoportszobákat alakítunk ki, bővítésekkel, illetve újabb bölcsődék létrehozásával. Tudomásul kell venni, hogy a demográfiai helyzet megoldása és a gyermeknevelés költséges dolog, és itt egyetlen utolsó mondat. Szanyi Tibor képviselő úr hozzászólása, nyilván sok mindennel foglalkozik és sok mindenhez ért, de ahhoz nem kell több diploma, hogy kiszámoljuk, hogy egy 10 milliós országban ha 50 ezer emberrel kevesebb van, akkor az 0,5 százalékos GDP-csökkenést jelent, ha 50 ezerrel több van egyik évben aki munkába áll, akkor 0,5 százalékos GDP-növekedést jelent. Persze a gazdaság és a demográfia helyzete, ahogy ön is mondta, alapvetően összefügg. Azok az országok fejlődnek, ahol egészséges gyermekáldással rendelkeznek. Ahol nem, az önmagában is pusztul minden egyéb tekintet nélkül is. Úgyhogy ennyit szerettem volna hozzátenni.

Kérdezem képviselőtársaimat. *(Jelzésre:)* Baráth Zsolt képviselőtársamat ingereltem úgy látom, hozzászólásra.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Nem, elnök úr, csak annyit szeretnék mondani, hogy a kérdésem második része, itt előreugrottam egy kicsit, az már a következő napirendi pontra, a 7035-ös előterjesztésre vonatkozik. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)*

Varga László képviselő úr a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Egy mondat csak elnök úr szavaira reagálva, de nem a vita és a polémia tovább bonyolítása igényével. A bölcsődei férőhelyek száma nemcsak mindenféle férőhely-kapacitás átalakítások okán, hanem konkrétan bölcsődék létrehozásának segítségével nőtt egyébként a szocialista kormányzás idején. Igaz nem lehet ezzel megelégedni, nyilván a jelenlegi kormánynak is gondolom, egy fontos programpontra, hogy a bölcsődei férőhelyek számát gondolom nemcsak ilyen előterjesztések segítségével, hanem úgy effektíve növelje. Még egyszer mondom, voltak előrelépések és törekvések a mi időszakunkban is.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány képviselőjének, Asztalosné Zupcsán Erikának átadom a szót.

Reflexiók az elhangzottakra

ASZTALOSNÉ ZUPCSÁN ERIKA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök úr.

Néhány tájékoztató adatot szeretnék elmondani tekintettel arra, hogy felmerült például az, hogy 10 százalék vagy 5 százalék lehet-e. Mindenki tudja, hogy ha 10 vagy 14 a csoportlétszám, akkor félszázalékos emelés fél gyereket jelentene, tehát a 10 százalékos emelés az egy igen megalapozott ilyen szempontból. Azt is kell mondanom, hogy vélhetőleg ez egy jól átgondolt olyan szempontból, hogy ennél lényegesen kevesebb kihasználtságról beszéltek a tisztelt képviselők. A mi központi elektronikus nyilvántartási rendszerünk alapján, amely februártól indult és jelenleg is adatot szolgáltat, a tavalyi évben 61 százalékos volt a feltöltöttsége a bölcsődéknek, az idei évben ennél is alacsonyabb feltöltöttségről tudunk beszámolni. Azt szintén tudjuk, hogy 2009 és 2010 esetében csökkent a normatíva, 548 ezerről 494 ezer forintra, illetve azt is tudjuk, hogy a létszámok esetében a 10-ről 12, illetve 14-re változtatták a csoportok létszámát. Azt gondolom, hogy az a fajta megalapozottság, ami ezt az előterjesztést, illetve javaslatot adja, megalapozott tekintettel arra, hogy 10-15 évvel ezelőtt még 15 gyerek volt egy csoportlétszámban. Azt gondolom, hogy ez nem fogja azt eredményezni, hogy túlszűfolttság keletkezne a bölcsődékben. Azt pedig, amit a képviselők mondtak, természetesen sokan tudják, hogy a kormány 8,5 milliárd forintos pályázatot írt ki a bölcsődék számának a növelésére. Ezeket összefüggésében hogyha nézzük, akkor azt gondolom, hogy ez egy megalapozott javaslat.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni? (*Nincs jelzés.*) Amennyiben nem, akkor az előterjesztő képviselőjében Csizi Péternek adom meg a szót.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Érdekes volt a vitát hallgatni. Egyfelől azt hallottuk ellenzéki képviselőtársainktól, hogy zsűfolttság van és hogy várólisták, hosszas várólisták vannak országszerte. Bár amikor itt ellenpéldákat mondanánk, akkor mindig azt mondják, hogy Várpalota meg Pécs az kivétel, és mehetnénk tovább, mert szerintem a többi polgármester, illetve helyi önkormányzati vezető is meg tudná gyakorlatban konkrét számokkal cáfolni mindazt, amit önök itt nagy átlagban megpróbálnak nekünk előadni és azt mondják, hogy a szavak szintén próbálunk megoldásokat keresni, miközben az önök kritikái pont csak és kizárólag papíron igazak. Ahogy helyettes államtitkár asszony is mondta, hogy országos szinten ma jelenleg a működési engedélyekhez képest a valós létszám 60 százalék. Nálunk Pécsen egy kicsivel magasabb, 77,2 százalék. De azt lehet mondani, hogy országosan a mai napon egy 10 fős csoportból, ahol a működési engedély 10 főre van megállapítva a szükséges szakmai feltételek mellett, a finanszírozás csak 6 fő, és valójában 6 gyermek van csak benn. Miközben önök azt mondják, hogy várólista van, és családok ezrei várják azt, hogy bölcsődébe adhassák gyermekeiket, pont nemet mondanak egy olyan javaslatra, ami lehetőséget ad, hogy egy 10 fős csoportban ne csak 6 vagy 7 gyermek legyen. Ne felejtsük el, hogy ez egy éves átlag, viszont van egy pillanat, amikor elindulnak az óvodák, és a bölcsődei, óvodai váltásnál sajnos ez a szám még jobban lemegy. Pécs városában vannak olyan hetek, hónapok, amikor 4-5 fős csoportlétszám van szeptember és október tájékán a 10 fős csoportokban. Tehát hogyha önök úgy gondolják, hogy valójában nem lehet bölcsődei ellátáshoz jutni, akkor pont támogatniuk kellene ezt a javaslatot, és vonatkoztassanak el mindentől, hogy milyen a fenntartók helyzete, mert önöket ez nem érdekli, hiszen nincsenek olyan önkormányzatok, vagy nagyon kevés, amit az önök párttársai vezetnek. Akkor csak pont az az egy momentum, amit önök megfogadnak, hogy igény van a bölcsődei ellátásra, pont ez vezérelje önöket az iránt, hogy most ezt a 10 százalékos emelést el kell, hogy fogadják, és szerintem mindannyian önkormányzati vezetőként nyugodt szívvel állunk emellé a változtatás mellé.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Elnézést, de mindenképp egy kérdést fel kell tennem, hogy valaki itt válaszolja meg a teremben ülők közül, hogy jelen pillanatban egy bölcsődei csoport 10 vagy 12 fős csoport lehet, mert én úgy tudom, hogy 12 főnél tartunk. Csak ez lényeges, mert alaphelyzet, hogy hány gyerek van végül is egy bölcsődei csoportban.

ASZTALOSNÉ ZUPCSÁN ERIKA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): 12, illetve 14 abban az esetben, ha a gyerekek betöltötték a 2 éves életkort.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Csizi Péternek megadom a szót.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném mondani, hogy a könnyebb szemléltetés miatt mondtam én most a 10 fős csoportot, de nem az volt a célom, hogy itt most elkezdjünk vitatkozni a számokon, csak valójában lássák, hogy azon felül, amit önök elmondanak, és papírformaszerűen megpróbálnak igazolni, a valóság mit takar. Ha most bemennénk, mondjuk, elfogult vagyok, egy pécsi bölcsődébe, akkor a valóság egészen más, mint amit a jobbikos képviselőtársaink mutatnak. Szerencsére a pécsi bölcsődei ellátást nem tudjuk összehasonlítani egy fővárosi parkolással sem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rendben, köszönöm. Kérdezem, hogy van-e még hozzászólás. *(Nincs jelzés.)* Már nincs hozzászólás, rendben.

Határozathozatal

Szavazás következik. Aki a T/7287. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 3. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság a tárgysorozatba-vételt támogatta.

A vitát lefolytattuk, de szavaznunk kell az általános vitára való alkalmasságról. Kérdezem, hogy itt kíván-e valaki külön hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor szavazzunk. Aki az általános vitára alkalmasnak tartja ezt a módosító javaslatot, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen. Aki nem? *(Szavazás.)* 3 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a bizottság általános vitára alkalmasnak találta a módosító javaslatot.

Bizottsági előadókat szeretném megkérdezni. Többségi előadóként ki kíván a parlamentben szerepelni, van-e rá jelentkező. *(Jelzésre.)*

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Körülbelül két, vagy három hete döntöttünk erről, szeretnénk állítani, de a későbbiekben neveznénk meg.

ELNÖK: Jó, rendben. Én akkor azt kérem, mert nem tudjuk ennek az időpontját, és kisebbségi előadót is, ha lehet, akkor majd hasonló módon előtte állítunk. De, ha most van valaki, aki mindenképp szeretne kisebbségi előadó lenni, lehet jelentkezni, de szerintem ezt mi majd tudjuk egyeztetni, amikor látjuk, hogy mikor kerül napirendre a parlamentben. Köszönöm szépen, ezzel lezárom ezt a napirendi pontot.

Egyes családjogi és cégjogi eljárások egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslat (T/7035. szám) (Az Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottság által benyújtott módosító javaslatok megvitatása)

Soron következik az egyes családjogi és cégjogi eljárások egyszerűsítéséről szóló T/7035. számú törvényjavaslathoz az Alkotmányügyi bizottság által benyújtott módosító javaslatok tárgyalása.

Az előterjesztő képviseletében köszöntöm Czepek Gábor főosztályvezető urat, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részéről.

Az ajánlás 2-es pontjáról kérdezném a tárca vagy a kormány álláspontját.

DR. CZEPEK GÁBOR (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Jó napot kívánok, elnök úr. Köszönöm a szót, én is köszöntöm önöket. A kiegészítő ajánlásról beszélünk. A kormány megtárgyalta és egyetért a javaslattal.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor szavazás következik. Aki a módosító javaslatot támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 17 igen. Aki nem? Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással a módosító javaslatot támogatta a bizottság.

A kiegészítő ajánlás 3-as pontjáról kérdezem a kormány álláspontját.

DR. CZEPEK GÁBOR (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Egyetért.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Szavazás következik. Aki a módosító javaslatot támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 20 egyhangú igen. Úgy látom, hogy tartózkodás nem volt és nem szavazat sem.

Az ajánlás 6-os pontjáról kérdezem a kormány álláspontját.

DR. CZEPEK GÁBOR (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány egyetért.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Szavazás következik. Aki a módosító javaslatot támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 6 tartózkodással a bizottság támogatta a módosító javaslatot.

Az ajánlás 7-es pontjáról kérdezem a kormány álláspontját.

DR. CZEPEK GÁBOR (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A közigazgatási államtitkári értekezlet úgy foglalt állást, hogy nem támogatja, mert tulajdonképpen itt egy technikai probléma történt az Alkotmányügyi bizottságban, ugyanez bent van már a 6-osban is.

ELNÖK: Jó. Köszönöm. Igen, ez valóban egyébként egy technikai jellegű módosítás.

Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Szavazás következik. Aki a módosító javaslatot támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Aki nem? *(Szavazás.)* Egyhangúlag nem támogatta a bizottságunk a módosító javaslatot.

Ezzel a kijelölt ajánlási pontok végére érkeztünk. Kérdezem, hogy valaki más ajánlási pontot kíván-e megtárgyalni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor lezárom ezt a napirendet és köszönöm szépen a részvételt.

DR. CZEPEK GÁBOR (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm.

Egyebek

ELNÖK: Egyebekben kérdezem, hogy kíván-e valaki valamit mondani.
Tapolczai Gergely képviselő úré a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen, a szót. Én azt szeretném megkérdezni, hogy az országos fogyatékosügyi programról szóló időarányos kiegészítés, jelentés mikorra várható a bizottsági napirendi pontjai között.

ELNÖK: Köszönöm. Jogos a kérdés. Én már szerettem volna előrehozni, csak valóban fel kell készülni erre a jelentésre, és szeretném, ha még a nyári szünet előtt ezt meg tudnánk tárgyalni. Képviselő úrral is majd egyeztetünk esetleg ebben a kérdésben.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, hogy további hozzászólás van-e az egyebekben. *(Nincs jelzés.)* Én is kiosztottam még külön anyagot a megváltozott munkaképességűekkel kapcsolatban, illetve arra gondoltam, hogy ezt a jelentést, illetve beadványt is tárgyaljuk meg, de most éppen ilyen jellegű dologgal kapcsolatban tárgyaltunk, illetve hoztunk döntést is, úgyhogy én most ettől eltekintek jelen pillanatban, de azért kérem, hogy olvassák el, érdemes, 22 szervezet írta számunkra.

Köszönöm szépen a részvételt, és akkor további jó munkát kívánok, bezárom az ülést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 57 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Dancsecs Dóra